Tro hverken på Bogens folk og fornægt dem heller ikke, men sig: ”Vi tror på Allāh og på det, der er åbenbaret for os

Overleveret af Abū Hurayrah – må Allāh være tilfreds med ham – som sagde: Bogens folk plejede at læse Toraen på hebraisk og fortolke den på arabisk for islāms folk. Da sagde Allāhs Sendebud – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – sagde: "Tro hverken på Bogens folk og fornægt dem heller ikke, men sig: ”Vi tror på Allāh og på det, der er åbenbaret for os" [Sūrah Al-Baqarah:2:136]

[صحيح] [رواه البخاري]

Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – advarede sin ummah mod at lade sig bedrage af det, som Bogens Folk overleverer fra deres skrifter. Jøderne på Profetens – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – tid læste Toraen på hebraisk, som var deres sprog, og de fortolkede den derefter på arabisk. Så sagde Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være med ham: "Tro hverken på Bogens folk, og fornægt dem heller ikke." Dette gælder de udsagn, hvis sandhed eller løgn vi ikke har sikker viden om. Og det er fordi Allah, Den Ophøjede, har befalet os at tro på det, der er blevet åbenbaret til os af Koranen, og det, der blev åbenbaret til dem af Skriften. Men der er ingen vej for os til at vide, hvad de beretter fra disse bøger, om det er sandt eller falskt, hvis der ikke i vores shariʿa er kommet noget, som tydeliggør sandheden i det fra løgnen. Derfor skal vi hverken bekræfte dem, så vi ikke deler ansvaret for deres forvrængning, ej heller fornægte dem, for måske er noget af det sandt, og da ville vi benægte det, vi er påbudt at tro på. Profeten – må Allāhs velsignelser og fred være med ham – befalede os at sige: ”Vi tror på Allāh og på det, der er åbenbaret til os, og på det, der blev åbenbaret til Ibrāhīm (Abraham), Ismāʻīl (Ishmael), Isḥāq (Isak), Yāʻqūb (Jakob) og stammerne . Og [vi tror også på] det, der blev givet til Mūsā (Moses) og ʻĪsā (Jesus), samt det, der blev givet til Profeterne fra deres Herre. Vi skelner ikke mellem nogen af dem, og vi underkaster os Ham.” [Sūrah Al-Baqarah:2:136]

http://www.sunnah.global/hadeeth/da/show/65046